

Alkotmányossági kérdés az Alkotmánybírósághoz: „törvényesítve van” a felbízattal csalás?

Magyarországon számos ügynök azon gazdagodik, hogy „megengedett felbízattal” rábíratják a magyar lakosságot az önkárokozásra. Néhány bizonyított példa a fenti módszerrel károkozásaikra:

1./ Felbízattal a legfeljebb ötödannyi konyhasót és legalább tízszerannyi káliumot fogyasztásra mint amennyi egészséges. Ezzel betegítve a felbízattal, lerövidítik az életét és tönkreteszik a szaporodási képességét, a sexualitását, ezt 1950-ben Nobel díjjal jutalmazott kutatók hatás mérései embereknél és patkányoknál is bebizonyították. A napi 3 liter desztillált víz mellé 27 gramm konyhasó és 0,36 gramm kálium fokozatos bejuttatása lenne egészséges, éppúgy ahogy a Ringer fiziológiás infúziós oldattal bejuttatásnál is. Ők viszont akármennyi vízhez, akármilyen gyorsan, napi legfeljebb 5 gramm konyhasó és legalább 4,7 gramm kálium bejuttatására bízzák fel minket. Orbán Viktor csak nemrég intézkedett, hogy a gyermekeknél visszanyerjék normálisra a sódózist!

2./ Felbízattal a termőföldről és a szennyvízcsatornáktól irtószerekkel és klórozásnak ellenálló fertőző vírusokkal is elszennyeződött folyókból hiányos szűréssel és klórozással készített ivóvíz továbbtisztítás nélküli étkezési használatára, és a tiszta desztillált ivóvíz csak túlszennyezetthez hozzákeverve ivására. A Talmud Taanith 10 a. lap szerint csak zsidók ihatnak tiszta desztillált vizet!

Az 1. és 2.-vel havonta több ember halálát okozzák, mint amennyit az iszlám állam eddig összesen!

3./ Az Agrártárca és a Bankok, s a Magyar Szabványügyi Hivatal „gilisztahumusz szabványa” is, felbízattal a magyarokat arra, hogy fejenként, vegyenek fel 200.000 Ft hitelt és abból vásároljanak humuszt termelő gilisztákat és azokkal termeljenek humuszt. Közben egyetemi tantétel is volt, hogy humusz termelő állat (pl. giliszta) elvileg sem létezhet, mivel emésztési úton lehetetlen humuszt előállítani. A felbízattal résztvevő OTP csak a gilisztatenyésztők érdekvédő egyesületének fizetett (100 millió Ft) kártérítést, amiből a mintegy 50 ezer károsult kára nem térült meg. A 100 millió Ft csupán 2000 Ft lett volna károsultanként, ha szétosztják. Több mint 20 ember tettek öngyilkossá!

4./ A Bankszövetségi és a Magyar Távirati Irodai nyilvános közleményei több száz ezer embert felbízattal az érvénytelen szabályokat is tartalmazó devizahitel szerződések aláírására, majd a jogalkalmazók azzal az ürüggyel hárítják át a kárt előidéző szerződést aláíró hiteligénylőkre a felbízattal eredményeként aláíratott szerződésből származó károkat, hogy a felbízattal azért nem kell megtérítenie a felbízattal eredő kárt, mert a felbízattal aláírta a károkozó hitelszerződést és ez – szerintük - kizárta a felbízattal kárfelelősségét. Több ezer embert hajszoltak öngyilkosságba.

Ezeket a felbízattal károkat a hitelszerződéseket aláírásra felbízattal okozták, s utána azzal érvelnek a bíróságokon a károkozó ügynökök és az őket foglalkoztató intézmények védelmében, hogy a megtévesztés eredményeként a szerződés aláírását követően a megtévesztett aláíró tartozik megfizetni a felbízattal eredményeként létrejött összes kárt, nem pedig a felbízattal. Ehhez a csalás fedező jogászok „átkeresztelték” a hitegetéssel „biztatási károkozást” „utaló magatartásnak”. (A nem humusz gilisztaürüléket átnevezték „humusznak” és egy olyan mérést szabványosítottak a gilisztaürülék humusztartalmának a mérésére, ami humusznak méri a nem humusz gilisztaürüléket. A patkánymérgeg hatású kálisót pedig átminősítették „étkezési sóvá”, azóta így árusíthatják nekünk.)

Olyan is van, hogy a szerződés nem létrejöttére hivatkozva utasítja vissza az Alkotmány bíróság a biztatási kár felbízattalóval kifizetését, lásd az alább mellékelt alkotmánybírósági szövegben általam kiemelt szövegrészt? Az a lényeg, hogy aki magyar, csakis vesztes lehessen?

Ügyszám: IV/01773/2014

Első irat érkezett: 2014.10.28

Az ügy tárgya: a Kúria Pfv.III.20.209/2014/6. számú ítélete elleni alkotmányjogi panasz (kártérítés)

Eljárás típusa: Alkotmányjogi panasz (Abtv. 27. §)

Indítványozók típusa: érintett magánszemély vagy szervezet

Előadó alkotmánybíró: Varga Zs. András Dr.

Az indítvány lényege: ▼

Az indítványozó - az Abtv. 27. §-a alapján - a Kúria Pfv.III.20.209/2014/6. számú ítélete és a Debreceni Ítéltábla Pf.I.20.517/2013/6. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte az Alkotmánybíróságtól. Kérte továbbá az ítélet végrehajtásának felfüggesztését is.

Az indítványozó előadta, hogy a kártérítés per volt folyamatban, amelyben az elsőfokú bíróság részére nagyszámú kártérítést ítélt meg. Az ítéletet a másodfokú bíróság akként változtatta meg, hogy a kártérítés összegét jelentősen csökkentette. A döntést a Kúria a felülvizsgálati eljárás keretében helybenhagyta.

Az indítványozó álláspontja szerint azzal, hogy a bíróság aránytalan mértékben csökkentette az elsőfokon megítélt kártérítés mértékét, sérült az Alaptörvény XIII. cikke szerinti tulajdonhoz való joga. .

Támadott jogi aktus:

Kúria Pfv.III.20.209/2014/6. számú ítélete, Debreceni Ítéltábla Pf.I.20.517/2013/6. számú ítélete

Az Alaptörvény hivatkozott rendelkezései az indítványban: ►

Anonimizált indítvány (pdf): ▼

[IV_1773_0_2014_inditvany.pdf](#)

A határozat száma: 3068/2015. (IV. 10.) AB végzés

A határozat kelte: Budapest, 2015.03.30

Testületi ülések napirendjén: ►

A határozat szövege (pdf):

[3068_2015_végzés.pdf](#)

A határozat szövege: ▼

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Debreceni Ítéltábla Pf.I.20.517/2013/6. számú ítélete, valamint a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.III.20.209/2014/6. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

[1] 1. Az indítványozó jogi képviselője útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panaszt terjesztett elő a Debreceni Ítéltábla Pf.I.20.517/2013/6. számú ítélete, valamint a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.III.20.209/2014/6. számú ítélete ellen.

[2] Az indítványozó a bírói döntések alaptörvény-ellenességét állította és azok megsemmisítését kezdeményezte. Az indítványozó az Abtv. 61. § (1) bekezdés *b)* pontjára hivatkozással kezdeményezte a jogerős döntés, valamint a Kúria által az indítványozóra (felperes) kirótt perköltségre vezetett végrehajtás felfüggesztését is.

[3] Az ügy előzményét képezi, hogy a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság 8.P.20.501/2008/55. számú közbenső ítéletével megállapította, hogy az állást meghirdető alperest a felperessel (indítványozó) szemben az állásra benyújtott pályázattal összefüggésben kártérítési felelősség terheli. A közbenső ítéletet a Debreceni Ítéltábla a Pf.I.20.256/2011/6. számú részítéletével megváltoztatta és a felperes (indítványozó) keresetét elutasította. A Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.IV.22.399/2011/6. számú közbenső ítéletével a jogerős részítéletet hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróság közbenső ítéletét – szövegezésbeli pontosítással – hatályában fenntartotta.

[4] Az alkotmányjogi panasz alapját jelentő – a Kúria közbenső ítéletét követően – kizárólag a kártérítés megfizetésére irányuló perben első fokon eljáró Szolnoki Törvényszék 2013. július 17. napján hozott 8.P.20.501/2008/124. számú ítéletével vagyoni és nem vagyoni kártérítés megfizetésére kötelezte az alperest. Az ítélet indokolása – a közbenső ítéletekben foglaltakat megismételve – rögzítette, hogy a felperest (indítványozót) az alperesnek a felperessel kötendő megbízási szerződéstől való visszalépésével okozati összefüggésben kár érte. A bíróság – a nem vagyoni kártérítés mellett – a vagyoni kár (elmaradt jövedelem) összecszerúségének meghatározhatatlanságára hivatkozással az elmaradt jövedelem mértékéről a régi Ptk. 6. §-a és a régi Ptk. 359. § (1) bekezdése alapján általános kártérítést állapított meg.

[5] A másodfokon eljáró Debreceni Ítéltábla a 2013. december 5. napján kelt ítéletével részben megváltoztatta az elsőfokú bíróság ítéletét és a vagyoni kár címén megítélt összeget lényeges mértékben csökkentette. Az ítéltábla nem osztotta az

elsőfokú bíróságnak azt az álláspontját, hogy fennállnának az általános kártérítés [régi Ptk. 359. § (1) bekezdés] megítélésének a jogszabályi feltételei, mivel a kár összegét a Ptk. 357. §-ának alkalmazható szabályai szerint megállapíthatónak ítélte. A másodfokú bíróság hangsúlyozta, hogy az alperes megbízási szerződés megkötésétől való elzárkózása nem volt jogszabályba ütköző magatartás, így a bízattási kár annak a jövedelemnek az elmaradásában jelentkezett, amelyet a felperes az alperessel fennálló korábbi – a kedvezőbb megbízási szerződés megkötése reményében megszüntetett – új megbízási szerződés alapján megszerezhetett volna. A másodfokú bíróság rögzítette, hogy az utaló magatartáson alapuló felelősség esetében nem feltétlenül érvényesül a deliktuális felelősség esetén kötelező teljes kártérítés elve, mivel a Ptk. 6. §-ának rendelkezése mérlegelési jogot enged a bíróságnak arra nézve, hogy a kár egészben vagy részben való megfizetéséről rendelkezik.

[6] A Kúria mint felülvizsgálati bíróság a 2014. július 2. napján kelt Pfv.III.20.209/2014/6. számú ítéletével hatályában fenntartotta a jogerős ítéletet. A Kúria először rögzítette, hogy a kártérítési igény Ptk. 6. §-a alapján fennálló jogalapja nem vitás, mivel azt a Kúria a közbenső ítéletében megállapította. Ezt követően kimondta, hogy a jogerős ítélet a bízattási kár alapját és mértékét jól határozta meg. A régi Ptk. 6. §-a alapján annak a kárnak a megtérítése követelhető, amit az alperes szándékos magatartása miatt a károsult magának okozott. **Nem követelhető bízattási kárként az a jövedelem, amelyet a felperes a létre nem jött szerződés alapján ért volna el, ez az igény a kártérítési felelősségi tényálláson [régi Ptk. 339. § (1) bekezdés] alapulhatna, az alperes azon magatartása azonban, hogy a szerződést végül nem kötötte meg, nem jogellenes.**

[7] Az indítványozó szerint az alkotmányjogi panaszban kifogásolt bírói döntések sértik az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésében biztosított tulajdonhoz való jogot. Az ügy előzményeként előadta, hogy az indítványozó egy sikeres pályázat reményében megszüntette a pályázat kiírójával korábban létrejött munkavégzésre irányuló szerződéses jogviszonyát, „a leendő munkáltató” azonban „elállt” az újabb „munkaszerződés” megkötésétől. Álláspontja szerint ez a szándékosan megtévesztő magatartás a jogos várományától fosztotta meg az indítványozót, amely a tulajdonhoz való jog sérelmét eredményezte. Az indítványozó a továbbiakban kifejtette, hogy „a magánjogi jogviszonyban történő alapjogsértést követően” a tulajdonjog sérelmét eredményezték a bíróság „alapjog tartalmát kiüresítő ítéletei”. Az indítványozó kiemelte, hogy a jogsérelmet az ígért szerződés elmaradása és az indítványozó által a másik fél magatartásába vetett bizalomra alapozott cselekményei okozták, amely jogsérelem fennállását jogalap tekintetében meg is ítélte a rendes bíróság. Ugyanakkor a jogerős ítélet oly mértékben csökkentette az indítványozó részére megítélt kártérítési összeget, hogy „az már alkotmányossági szempontból vizsgálendő jogkorlátozáshoz vezetett”. A Kúria felülvizsgálati eljárás keretében helyben hagyta a másodfokú bíróság döntését, az indítványozó szerint ezzel rögzítve „az indítványozó jogos várományától való nagymértékű elesését és tulajdonhoz való jogának aránytalan mértékű korlátozását”.

[8] 2. Az Abtv. 56. § értelmében az Alkotmánybíróság az Ügyrendjében meghatározottak szerinti tanácsban eljárva dönt az alkotmányjogi panasz befogadásáról. A tanács mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, különösen a 26–27. § szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29–31. § szerinti feltételeket. A befogadás visszautasítása esetén a tanács rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát.

[9] Az Alkotmánybíróság jelen ügyben megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz nem fogadható be, mert nem felel meg az Abtv. 29. §-a szerinti tartalmi követelményeknek. Az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be.

[10] 2.1 Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikk (1) bekezdésének értelmében az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve. Ennek megfelelően az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének *d)* pontja alapján a bírói döntéseket az alkotmányosság szempontjából ellenőrizheti, és jogköre a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség vizsgálatára és kiküszöbölésére korlátozódik, ezért a bírói döntés irányának, a bizonyítékok bírói mérlegelésének és értékelésének, illetve a bírósági eljárás teljes egészének ismételt felülbírálatára nem rendelkezik hatáskörrel {elsőként lásd: 3231/2012. (IX. 28.) AB végzés, Indokolás [4]; ezt követően megerősítette: 3392/2012. (XII. 30.) AB végzés, Indokolás [6]; 3017/2013. (I. 28.) AB végzés, Indokolás [3]}.

[11] Az Alkotmánybíróság az Abtv. 27. §-ában szabályozott hatáskörében eljárva a bírói döntés és az Alaptörvény összhangját biztosítja. Ebből következően a bírói döntés alaptörvény-ellenességének vizsgálata során az Alkotmánybíróság attól is tartózkodik, hogy a bíróságok felülbírálati jogköréhez tartozó, szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésekben állást foglaljon {elsőként lásd: 3003/2012. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [4]; ezt követően megerősítette: 3065/2012. (VII. 26.) AB végzés, Indokolás [5]; 3391/2012. (XII. 30.) AB végzés, Indokolás [25]; 7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [33]}.

[12] 2.2. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában a kár bekövetkeztének megállapítása és a tulajdonjog közötti alkotmányjogi összefüggésre hivatkozott (jogos váromány), amely az ügy előzményét képező közbenső ítéletek tárgyát képezte, de az indítvány a kár mértékének meghatározását és a kártérítés összegét megállapító bírói döntéseket kifogásolta. Tekintettel arra, hogy a kártérítés megfizetése iránti eljárás lefolytatása, a tényállás megállapítása és a Ptk. alapján való értékelése kizárólag az arra illetékes bíróságok feladata, az Alkotmánybíróság azt vizsgálta, hogy a konkrét ügyben felmerül-e olyan „alkotmányjogi sérelem”, amely alapot adna az alkotmányjogi panasz érdemi elbírálására.

[13] Az Alkotmánybíróság megállapította: annak eldöntése, hogy a bíróság által megállapított tényállás a Ptk. mely rendelkezése [Ptk. 357. §-a vagy 359. § (1)

bekezdése] alapján ítélandó meg, és ennek következtében mekkora a kártérítés összege, kizárólag törvényértelmezési kérdést vet fel. Az Alkotmánybíróság arra a következtetésre jutott, hogy – az indítványozó állításával ellentétben – nem merül fel „alkotmányjogi sérelem”, mivel az indítványozó csupán a kártérítés mértékének jogalapját és összegszerűségét kifogásolta. Az indítványozó maga is elismerte, hogy a jogsérelem fennállását és a vagyoni kártérítést a bíróság megítélte, ezért jelen alkotmányjogi panasz – az indítványozó állításával ellentétben – nem veti fel azt az alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, hogy a károkozáson alapuló kötelmi igényre kiterjed-e az alkotmányos tulajdonjog védelme. A kártérítés összegének meghatározása ugyanis önmagában nem veti fel a tulajdonjog sérelmét.

[14] Tekintettel tehát arra, hogy az indítványozó nem hozott fel olyan indokokat, amelyek a bírói döntés alaptörvény-ellenességét vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vetnének fel, ezért az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a*) alapján visszautasította. Erre tekintettel a kifogásolt döntések végrehajtásának az Abtv. 61. § (1) bekezdés *b*) pontja alapján történő felfüggesztése sem merül fel.

Dr. Stumpf István s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Pokol Béla s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szívós Mária s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Zs. András s. k.,
előadó alkotmánybíró

[http://public.mkab.hu/dev/dontesek.nsf/0/B1C147DD13933D8BC1257DB0005E0627?
OpenDocument](http://public.mkab.hu/dev/dontesek.nsf/0/B1C147DD13933D8BC1257DB0005E0627?OpenDocument)

Biztatási kár

A Wikipédiából, a szabad enciklopédiából

A **biztatási kár** (más néven az **utaló magatartás**) a polgári jogban szereplő jogintézmény. Arra az esetre vonatkozik, ahol a károsodás a másokba vetett bizalom folytán, másnak a biztatására következik be. Ha valaki a **célzott magatartásával** másban valamely tény valósága iránt hitet ébreszt, és a másik e hite alapján kárt szenved, ezért a magatartás tanúsítója helytállni tartozik.[1] A biztatási kár tehát abból a szándékos magatartásból következik be, hogy az egyik személy a másik **jóhiszemű** személyt alapos okkal költséges vagy más szempontból kárt eredményező, önhibáján kívüli magatartásra indította.[2]

https://hu.wikipedia.org/wiki/Biztat%C3%A1si_k%C3%A1r

A bízattási károkozás „utaló magatartásnak” átnevezése jogszabályértelem zavarosító csalás!

Csatolt függelék: a Bankszövetség és a Magyar Távirati Iroda devizahitel szerződés aláírásra felbízattató közleményei:

MTI hírárchívum 1988-2014

MTI Bankszövetség: nem kell félni a devizaalapú konstrukcióktól

2006. január 31.

Budapest, 2006. január 31., kedd (MTI) - A hosszabb lejáratú hitelt felvenni szándékozók továbbra is nyugodtan választhatják a devizaalapú konstrukciókat, mert a hitel futamideje alatt valószínűleg nem lesz a törlesztési terhet jelentősen és tartósan megnövelő árfolyammozgás - állítja a Magyar Bankszövetség (MB).

A bankszövetség honlapján a devizaalapú lakossági hitelek kockázatairól közzétett tájékoztató megállapítja: reálisan nem lehet azzal számolni, hogy a forint/euró árfolyam 2006-2007-ben akárcsak megközelítené a 270-275 forintot (ennél a devizahitelek kamatelőnye már megszűnne, feltételezve, hogy a deviza- és a forintkamatok nem változnak).

Mivel a devizahitelek túlnyomó többsége hosszabb lejáratú (lakás- és gépkocsi-finanszírozási) hitel, az esetleges néhány napos nagyobb árfolyamingadozás a törlesztési terheket érdemben nem változtatja meg. Nem kell tehát attól félni, hogy az árfolyamkockázat miatt a devizában hitelt felvevő háztartásokat súlyos veszteségek érhetik.

- részlet -

Kérem az alkotmányos jogállamiság hiányának a megállapítását, vagy annak megállapítását, hogy a bízattás eredményeként létrejött károkozó szerződés miatti kárért is a felbízattató(k) a kárfelelős(ök). Véleményem szerint a válasz alapján bárki eldöntheti, „Alkotmányos ország”-e ma Magyarország.

Verőce, 2016. december 26.

Tejfalussy András
oknyomozó mérnök feltaláló
2621 Verőce, Lugosi u. 71.
www.tejfalussy.com

Melléklet-1. Kód: Kereszteny-Orvosi-Kamarat-is-tajekoztatas-az-Eger-Istvan-ugyben-161225.

Melléklet-2. Kód: NepirtoNahianyKtobbletTunetei

Utóirat: Egy további konkrét példa a „megengedett jogászi csalásokkal ellehetetlenített” mai bírósági gyakorlatra:

Tisztelt András!

<http://www.alkotmanybirosag.hu/alkotmanyjogi-panasz/tajekoztato>

a jobboldali négyzetbe kell beírni a folyamatban lévő ügyeknél a 1420 ügyszám 2016-os év

az itt letölthető anyagokat kérem közzé tenni.

köszönöm. Vincze Böbe

The screenshot shows the homepage of the Hungarian Constitutional Court (Alkotmánybíróság). At the top, there are navigation links for 'kezdőlap' and 'kapcsolat'. The main header features the coat of arms of Hungary and the text 'ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG'. Below this is a navigation menu with five categories: 'ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG', 'ÜGYEK', 'JOG', 'ALKOTMÁNYJOGI PANASZ', and 'SAJTÓ'. Under 'ÜGYEK', the 'keresés' (search) option is highlighted with a red dot. Below the menu, there is a search bar and a section titled 'KERESÉS ÉS SZŰRÉS AZ ÜGYEKBEN'. The search results show one result: 'A KERESÉS EREDMÉNYE (1)'. A red line points from the search result to the text in the email below.

KERESÉS ÉS SZŰRÉS AZ ÜGYEKBEN

● A KERESÉS EREDMÉNYE (1)

IV/01420/2016. számú AB ügy

a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 270. § (2) bekezdése, valamint a Kúria Gfv.VII.30.198/2015/14. számú részletele elleni alkotmányjogi panasz (vagylagos tárgyi halmazatban álló kereset felülvizsgálata)
Első irat érkezett: 2016.08.11

A hazai jogászok csalásait dokumentáló beadványok megtekintéséhez kattints a IV/01420/2016.számú AB ügy-re!

feladó: **András Béla Ferenc Sydo Tejfalussy** <magyar.nemzetbiztonsagi.pjt@gmail.com>
címzett: **tajekoztatas@mkab.hu;**
Trocsányi László igazságügyi miniszter <miniszter@im.gov.hu>
Elnok@kuria.birosag.hu;
orfktitkarsag@orfk.police.hu;
másolatot kap: **lu** <lu@mku.hu>;
Lázár János <janos.lazar@parlament.hu>;
New Main President In Hungary <orbanvikt@orbanvikt.hu>
titkos másolat: . . .
dátum: 2016. december 26. 19:34
tárgy: Alkotmányossági kérdés az Alkotmánybírósághoz: „törvényesítve van” a felbízattal
csalás?
küldő: gmail.com

feladó:Ügyfélszolgálat (BM) <ugyfelszolgalat@bm.gov.hu>
címezett:András Béla Ferenc Sydo Tejfalussy
<magyar.nemzetbiztonsagi.pjt@gmail.com>
 dátum:2016. december 26. 19:34
 tárgy:Valasz
 küldő:bm.gov.hu
 titkosítás:Normál (TLS) További információ

Tisztelt Feladó!

Tájékoztatjuk, hogy elektronikus levelét fogadta a Belügyminisztérium levelezőrendszere, megérkezett az ugyfelszolgalat@bm.gov.hu címre.

A jogszabályban meghatározott időn belül válaszolunk levelére, illetve továbbítjuk a címzett személynek vagy hivatali szervezetnek.

Kérjük szíves türelmét a válasz megérkezéséig.

Ez egy automatikus üzenet, kérjük, ne válaszoljon rá!

BM Ügyfélszolgálat